

عنوان مقاله:

الگوهای طراحی خورشیدی ایستا در معماری بومی مناطق گرم و خشک ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس رویکردهای نوین در نگهداشت انرژی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیدرضا عسگری کرچگانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

سید مجید مفیدی شمیرانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

آزاده کاروان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

خلاصه مقاله:

موضوع استفاده از انرژی های تجدید پذیر چند دهه های است در معماری و شهرسازی مطرح شده. از آنجا که ضرورت صرفه- جویی در مصرف انرژی بر کسی پوشیده نیست، یکی از الزامات طراحی معماری در راستای بهینه سازی مصرف انرژی، استفاده و اجرای اصول طراحی اقلیمی در ساختمان خواهد بود. با توجه به اینکه در مناطق گرم و خشک ایران خورشید از مهمترین عوامل تاثیر گذار اقلیمی می باشد، یکی از راهکارهای تاثیر گذار در جهت بهینه سازی مصرف سوخت، طراحی بر اساس اصول سیستم های خورشیدی ایستا (solar passive) می باشد. چراکه معماری بومی این مناطق واجد بسیاری از شرایط و اصول (طراحی خورشیدی ایستا از جمله استفاده از دیوارها با ظرفیت حرارتی بالا، حیاط مرکزی، بادگیر ها و در جهت تامین سرمایش و گرمایش مورد نیاز آسایش حرارتی انسان می باشند. نهایتا با روش تطبیقی؛ اصول معماری خورشیدی ایستا و معماری بومی ایران در مناطق گرم و خشک را مقایسه و بررسی کردیم و به این نتیجه رسیدیم که بسیاری از اصول طراحی خورشیدی ایستا در معماری بومی مناطق گرم و خشک ایران به زیبایی استفاده شده و می تواند به عنوان یک الگوی مناسب در جهت بهینه سازی و نگهداشت انرژی استفاده گردد.

کلمات کلیدی:

معماری بومی، سیستم های خورشیدی ایستا، توده حرارتی، بادگیر، حیات مرکزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/135762>

